

Workum wuift drijvend antiek uit

De Strontrace kende maandag een stralende start. De strijd gaat tussen skûtsjes, aken, tjalken, klippers en bidders uit de antieke Zuiderzeefloot.

WILLEM ALTENA

Na de fraaie start hebbend de strontracers een zware nacht gehad. Het waalde hard en de sluis bij Lelystad was ook nog eens gesloten. De Amsterdamse Karin die achterop lag, kwam door de wind en de sluisproblemen van de rest van het veld op-eens in het voordeel en lag als eerste in de sluisen van Enkhui-zen. De race vice versa Warmond verloopt snel en lijkt heen en te- rug te bezeilen.

De tien skûtsjes moeten zak- ken stront naar Warmond over- brengen en dan als de wiedeweer- ga naar Workum terugzeilen. Dan zijn er de 22 Beurtveerschepen die zo snel mogelijk deze week post en passagiers in een vast aantal IJsselmeerplaatsen afle- ven. En in de visserijvloot met 24 bidders is er de Sulveren Brijseef voor de schipper die zaterdag de meeste vis heeft binnengebracht.

De start van de wedstrijd bracht enkele duizenden mensen op de been. Ze liepen massaal mee over de 3 kilometer lange graszeedijk langs It Soal, het smalle vaarwater van de stad naar het IJsselmeer. Alles zat mee, zelfs de tegenwind uit het zuidwesten. De strontschepen, die zeilend geen meter vooruit kwamen, moesten door het publiek 'naar buiten' worden getrokken.

Tegen die tijd rookte de bebaar- de René Godvliet uit het Noord- Hollandse Venhuizen op de in- middels verlaten havenkade zijn laatste haringen. „De hait is bin- nen”, grinnikte hij, terwijl hij het smeulende hout in de hevig ro- kende tonnen doofde en een sje- kle opstak. „Ach, het is pure hob- by, liefdewerk eigenlijk”, zei hij. „Als ik er een pilsje en wat snoep- goed van kan kopen, is het mij al best.”

Net buiten zijn welriekende rook lagen de laatste schepen te wachten om richting ruime sop te kunnen vetrekken. Een van die schepen is de grote tweemaster Lutgerdina met zes vaste bemanningleden en achttien lichame- lijk gehandicapten aan boord. Rolstoeler Finy Teitma zat aan dek te popelen van ongeduld. „Goal mar los dy tros. Ik ha der sin oan. Wy moatte folop meiwurkje, iten klearmeitsje, wachtrinne, de hiele mikmak. It is goed ôfsjen, mar dêr wurdsto net minder fan”.

Het publiek hielp mee de strontschepen, die door windstilte geen meter vooruit kwamen, naar open vaarwater te trekken.

FOTOLEGATIE VAN DER VEEN

Heerenveense Tiny is een er- varen Beurtveester. Al voor de ze- ventiende keer heeft ze aange- monsterd. In het dagelijks leven doet ze bij het architectenbureau Oranjewoud ingewikkelde din- gen met computers.

Als laatste stak de Phaedra van wal met aan het stuurwiel Maaike Bink, een van de twee vrouwelijke schippers van de Beurtveefloot.

*Alles zat mee,
zelfs de
tegenwind*

De goedlachse Bink is een echte zeebonk. Jarenlang schipperde ze in de bruine zeilchartervaart. Momenteel is ze pontbaas in Akers- loot. „We gaan niet winnen, maar we willen ook zeker niet laatste worden”, zei ze, en monsterde quasi-kritisch haar twaalfkoppi- ge bemanning, samengesteld uit een brede kring van vrienden. „Duitsers, Nederlanders, een

Zwitser, we hebben alles in huis”, zei ze.

Toen startte ze, met een luide plof en veel rook, de motor van haar geleende Beurtveer-tjalk. Een luttel metertje vóór het vuur- torenhuisje van Reid de Jong, he- lemaal aan het eind van de Soal- dyk, draaide ze het sleuteltje pas weer om en gaf ze opdracht de zeilen te hisjen.